

บทที่ 5

โลกตามพระวจนะ : พระคัมภีร์ใหม่

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วคุณสามารถที่จะ

- อธิบายถึงวิธีที่แผนการของพระเจ้าสำหรับโลกถูกเปิดเผยในการประกาศเรื่องกำเนิดของพระเยซู
- สรุปการมองโลกของพระเยซูตามที่แสดงให้เห็นจากการประพุดติและการปฏิบัติภารกิจของพระองค์
- สรุปสิ่งที่พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับโลกและการเสด็จมาของพระองค์
- อธิบายถึงความสำคัญของไม้กางเขนในแผนการของพระเจ้าสำหรับโลก

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“ข้าพระองค์ได้ถวายเกียรติแด่พระองค์ในโลก เพราะข้าพระองค์ได้กระทำกิจที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์กระทำนั้นสำเร็จแล้ว” ยอห์น 17:4

บทนี้เป็นการศึกษาเรื่องโลกต่อตามที่ได้เสนอไว้ในพระวจนะของพระเจ้า เป็นการมองโลกตามพระคัมภีร์ดังเช่นที่ได้เปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์ใหม่

จากการประกาศถึงกำเนิดของพระเยซูโดยทางชีวิตของพระองค์ ทางความตายและการฟื้นขึ้นจากความตาย พระคัมภีร์ใหม่ล้วนเน้นย้ำถึงโลกทั้งสิ้น

การเน้นย้ำอย่างเดียวกันนี้ยังมีต่อเนื่องอีกหลังจากที่พระเยซูเสด็จกลับคืนสู่สวรรค์ และเมื่อคริสตจักรได้ก้าวไปข้างหน้าเพื่อไปยังบรรดาประชาชาติด้วยข่าวประเสริฐนั้น คุณจะศึกษาเรื่อง “คริสตจักรในโลก” ในบทเรียนต่อไป

การประกาศถึงกำเนิดของพระเยซู

การประกาศครั้งแรกเรื่องกำเนิดของพระเยซูถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ใหม่ว่ากระทำโดยทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่ไปหาผู้หญิงคนหนึ่งชื่อมารีย์ซึ่งเป็นสาวพรหมจารี จงอ่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ในหนังสือลูกา บทที่ 1

การเสด็จมาสู่โลกนี้ของพระเยซูคือส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าที่ถูกระบุไว้ในพระคัมภีร์ มารีย์กล่าวว่าองค์พระผู้ช่วยให้รอดกำลังเสด็จมา

“ตามที่พระองค์ (พระเจ้า) ได้ตรัสไว้กับอับราฮัมและต่อพงศ์พันธุ์ของท่านเป็นนิตย์” ลูกา 1:55

จงอ่านการที่ทูตสวรรค์ประกาศถึงกำเนิดของพระเยซูในลูกา 2:10-14 จงสังเกตข้อความที่ว่า “ดูเถิด เรานำข่าวดีซึ่งเป็นความยินดียิ่งมาแก่คนทั้งปวง” (ข้อ 10) และ “พระสิริจะมีแต่พระเจ้าในที่สุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” (ข้อ 14)

“มนุษย์ทั้งปวง” หมายถึงบรรดาประชากรของโลก การประกาศถึงกำเนิดของพระเยซูนี้เปิดเผยถึงการเสด็จมาของพระองค์เพื่อประชากรทั้งหลายของโลก

ถ้าหากว่าจะไม่มีข้อความอื่นใดในพระคัมภีร์ใหม่ที่พิสูจน์ข่าวประเสริฐนั้นว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์เพื่อมนุษย์ทั้งปวงทั่วพื้นพิภพ การประกาศนี้ก็เป็นการเพียงพอแล้ว

การถวายพระเยซู

เมื่อพระเยซูถูกนำไปยังพระวิหารเพื่อการถวายตัวแด่พระเจ้า เพราะว่าเป็นประเพณีของพวกยิว สิเมโอนรู้จักพระองค์ในฐานะที่เป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดของโลกตามพระสัญญาของพระเจ้า จงอ่านเหตุการณ์นี้ในลูกา 2:25-32

สิเมโอนประกาศว่า พระเยซูได้มาเพื่อให้มนุษย์กลับคืนดีกับพระเจ้า เขากล่าวว่า

“ความรอดของพระองค์... ได้จัดเตรียมไว้แล้วต่อหน้าบรรดาชนชาติทั้งหลาย... เป็นสว่างส่องแสงแก่คนต่างชาติ และเป็นศักดิ์ศรีของพวกเขา อิสราเอลชนชาติของพระองค์” ลูกา 2:31-32

การทำนายอีกครึ่งหนึ่งหลังจากนั้นในพระคัมภีร์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาเพื่อกระทำภารกิจในโลกนี้ของพระเยซู โดยคายาฟาสมหาปุโรหิตของพวกยิวผู้กล่าวว่า

“มันเป็นประโยชน์แก่เรา ถ้าจะให้คนตายเสียคนหนึ่งแทนที่จะให้คนทั้งชาติต้องพินาศ

เขามีได้กล่าวอย่างนั้นตามใจชอบ แต่เพราะว่าเขาเป็นมหาปุโรหิตประจำการในปีนั้น จึงกล่าวเป็นคำพยากรณ์ว่า พระเยซูจะสิ้นพระชนม์แทนชนชาตินั้น

และมีใช้แทนชนชาตินั้นอย่างเดียว แต่เพื่อจะรวบรวมบุตรทั้งหลายของพระเจ้าที่กระจัดกระจายไปนั้นให้เข้าเป็นพวกเดียวกัน” ยอห์น 11:50-52

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาคือ บุคคลที่พระเจ้าเลือกไว้ให้เป็นผู้จัดเตรียมประชาชนให้มาหาพระเยซู จงอ่านเรื่องกำเนิดของท่านและแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของพระองค์ในลูกา บทที่ 1

เมื่อยอห์นแนะนำพระเยซูแก่ประชาชน ท่านกล่าวว่า “มนุษย์ทั้งปวงจะได้เห็นความรอดของพระเจ้า” พระเยซูได้เสด็จมาเพื่อที่จะนำความรอดมาสำหรับมวลมนุษย์ (ลูกา 3:3-6)

ยอห์นยังกล่าวถึงพระเยซูในฐานะ “พระเมสสิโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปโลกไปเสีย”

“วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า “จงดูพระเมสสิโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” ยอห์น 1:29

ลูกแกะในพระคัมภีร์เดิมถูกใช้ในฐานะเครื่องบูชาเพื่อไถ่บาป : พระเยซูต้องยอมเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของพระเจ้า พระองค์จะเป็นเครื่องบูชาสุดท้ายที่ครบบริบูรณ์ และจะไม่จำเป็นต้องมีการถวายบูชาด้วยเลือดสัตว์เพื่อลบบาปตามอย่างในพระคัมภีร์เดิมอีกต่อไปเพื่อจะได้รับการอภัยบาป

ยอห์นเรียกพระเยซูว่า “แสงสว่างของโลก”

“ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงนั้นได้แม้ขณะนั้น กำลังเข้ามาในโลก

พระองค์ทรงอยู่ในโลก ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาจากพระองค์ แต่โลกหาได้รู้จักพระองค์ไม่” ยอห์น 1:9-10

ปฏิบัติราชกิจของพระเยซู

พระเยซูทรงสำแดงความรักอันยิ่งใหญ่แก่โลกโดยการประพาศปฏิบัติปฏิบัติราชกิจตลอดระยะเวลาที่พระองค์ทรงรับใช้อยู่ในโลก

จงอ่านเรื่องการเลี้ยงคน 5,000 คน ในมัทธิว 14:13-21 พวกเขาถามพระองค์ผู้ฝูงชนว่ามาอยู่เกาะกะ แต่พระเยซูมองพวกเขาว่าเป็นโอกาสที่จะแสดงความรักของพระเจ้า

จงอ่านเรื่องพระเยซูกับหญิงชาวสะมาเรียใน ยอห์น 4:1-42 จากตัวอย่างนี้ พระเยซูได้สอนว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติ และการจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับการไถ่บาปของพระองค์

ประชาชนชาวสะมาเรียพากันกล่าวว่า

**“ตั้งแต่ขึ้นไป ที่เราเชื่อนั้นมิใช่เพราะคำของเจ้า แต่เพราะเราได้ยิน
เอง และเรารู้ว่าท่านองค์นี้แหละเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่แท้จริง”** ยอห์น
4:42

เวลานี้เองที่พระเยซูทรงแบ่งปันกับบรรดาสาวกถึงนิมิตอันยิ่งใหญ่ของการเก็บเกี่ยวในโลก
ฝ่ายวิญญาณ พระองค์ตรัสว่า

**“ท่านทั้งหลายว่า อีกสี่เดือนจะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ เราบอก
ท่านทั้งหลายว่า เหย่น้ำขึ้นดูนาเถิดว่าทุ่งนาเหลืองอร่ามถึงเวลาเกี่ยวแล้ว”**
ยอห์น 4:35

พระองค์ได้ตรัสกับสาวกว่า

**“....”ข้าวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมากนักหนา แต่คนงานยังน้อยอยู่
เหตุนี้พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของนาให้ส่งคน
งานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์”** มัทธิว 9:37-38

จงอ่านมาระโก 14:1-9 ซึ่งเล่าถึงวิธีที่มารีย์ชโลมพระเยซูด้วยน้ำมันหอม แต่มีบางคนไม่พอใจ
พูดตำหนิการเทน้ำมันหอมที่มีราคาซึ่งเธอใช้ชโลมพระเศียรของพระเยซู แต่พระเยซูตรัสว่า

**“การซึ่งผู้หญิงนี้ได้กระทำก็จะลือไปเป็นที่ระลึกถึงเขาที่ไหน ๆ ที่
ข่าวประเสริฐจะประกาศทั่วพิภพ”** มาระโก 14:9

จากข้อความนี้พระเยซูได้เปิดเผยถึงแผนการของพระองค์ว่าข่าวประเสริฐประกาศทั่วแผ่นดิน
ดินโลก

จงอ่านการชำระพระวิหารในมาระโก 11:15-17 พระเยซูทรงเน้นย้ำอีกครั้งหนึ่งถึงโลกตาม
ที่พระองค์ตรัสว่า

“นิเวศของเรา เขาจะเรียกว่าเป็นนิเวศอธิษฐาน....” มาระโก 11:7

ปัจจุบันศูนย์กลางแห่งการอธิษฐานนมัสการของเราได้ออกห่างจากเป้าหมายของพระเจ้า
เราจำเป็นต้องยอมให้พระเยซูชำระเราอีกครั้งหนึ่งเพื่อที่เราจะได้สามารถทำให้แผนการของพระ
องค์ประสบผลสำเร็จคือ

**“นิเวศของเราเขาจะเรียกว่าเป็นนิเวศอธิษฐานสำหรับประชาชาติ
ทั้งหลาย (ชนชาติทั้งปวง)”** อีสยาห์ 56:7

การสั่งสอนของพระเยซู

พระเยซูทรงเน้นย้ำแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกในคำสอนของพระองค์ เช่นเดียวกับในการปฏิบัติตนของพระองค์

จงศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ในพระคัมภีร์ของคุณ

มัทธิว 5:13-16: สาวกของพระเยซูต้องเป็นเกลือของแผ่นดินโลกและเป็นแสงสว่างของโลก

มัทธิว 6:10: ยืนยันถึงพระประสงค์ของพระเจ้าและแผนการที่จะต้องกระทำให้สำเร็จในแผ่นดินโลก

มัทธิว 6:19; 16:26; มาระโก 8:36; ลูกา 12:22-32; ยอห์น 12:25: อย่าให้เราเอาใจใส่แต่สิ่งของที่อยู่ในโลก แต่ให้เราเอาจิตใจของเราไปจดจ่ออยู่แต่สิ่งที่เป็นนิรันดร์

มัทธิว 9:6; มาระโก 2:10; ลูกา 5:24: พระเยซูมีอำนาจในการยกความผิดบาป

มัทธิว 13:35: พระเยซูทรงเปิดเผยถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกซึ่งเป็นสิ่งที่ปิดบังซ่อนเร้นไว้ตั้งแต่เดิมสร้างโลก

มัทธิว 21:43: พระเยซูทรงทำนายล่วงหน้าว่าชาวประเสริฐจะแผ่ขยายไปยังคนต่างชาติ

ลูกา 4:18-19: สังเกตดูความห่วงใยของพระเยซูที่มีต่อความต้องการของมนุษย์บนโลกนี้

ลูกา 12:49-51; ยอห์น 9:39; 12:31: พระเยซูเสด็จมาเพื่อนำ “ไฟ” (การพิพากษา) และการแบ่งแยกระหว่างความชอบธรรมและความบาป

ลูกา 13:28-29: พระเยซูกล่าวถึงการรวบรวมบรรดาประชาชาติเมื่อตอนสิ้นยุค

ยอห์น 3:16-18; 12:47; 17:6; 18:37: ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกถึงจุดประสงค์ของพระองค์ในการเสด็จมาสู่โลกนี้

ยอห์น 6:33-51: พระเยซูตรัสว่า พระองค์ทรงเป็นอาหารแห่งชีวิตสำหรับ “ใครก็ตาม” และพระองค์จะประทานเนื้อหนัง (พระกาย) ของพระองค์เพื่อชีวิต “ของโลก”

ยอห์น 7:7: พระเยซูตรัสถึงสภาวะที่เต็มไปด้วยความบาปของโลก

ยอห์น 8:12: พระเยซูทรงเสนอพระองค์เองว่าทรงเป็นความสว่างของโลก (ดู บทที่ 9:5 และ 12:46)
ด้วย

ยอห์น 8:23, 26: พระเยซูตรัสว่าพระองค์ไม่ได้เป็นของโลกแต่ทรงถูกส่งมายังโลกเพื่อกล่าวข้อ
ความของพระเจ้า

ยอห์น 12:47: พระเยซูตรัสว่า พระองค์ทรงมาเพื่อช่วยโลกให้รอด

ยอห์น 10:1-16: ข้อความที่พยากรณ์ว่า พระกิตติคุณจะถูกประกาศไปยังคนต่างชาติคือ “แกะ” ที่ไม่
ได้อยู่ในฝูงของอิสราเอล เส้นทางการแบ่งแยกจะถูกลบไป ในขณะที่ประชาชนทุกหมู่เหล่า
กลายเป็น “แกะคอกเดียว”

ยอห์น 12:20-36: พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะทรง “นำคนทุกคน” มายังพระองค์โดยการสิ้นพระชนม์
เพื่อบาปของโลก พระองค์จะทรงนำคนทั้งชายและหญิงจากทุกส่วนของโลก”

ยอห์น 15:18-19; 16:33; 17:14-16: เช่นเดียวกับที่พระเยซูถูกปฏิเสธ ดังนั้นสาวกของพระองค์จะพบกับ
การปฏิเสธจากโลกด้วย

ยอห์น 16:8: เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมา พระองค์จะทรงทำให้โลกรู้แจ้งถึงความผิดบาป

คำอุปมาของพระเยซู

พระเยซูตรัสคำอุปมาหลายประการในระหว่างงานรับใช้ของพระองค์ในโลกนี้ คำอุปมาคือ
ตัวอย่างในธรรมชาติซึ่งใช้เพื่อแสดงความจริงฝ่ายวิญญาณ เราเรียกคำอุปมาเหล่านี้ว่า “เรื่องราว
ของโลกโดยมีความหมายฝ่ายสวรรค์” ในคำอุปมาของพระเยซูได้เปิดเผยเรื่องแผนการของพระเจ้า
ให้เข้าใจมากขึ้น

ชาวสะมาเรียใจดี : (ลูกา 10)

ประชาชนชาวอิสราเอลไม่มีสัมพันธภาพที่ดีกับชาวสะมาเรีย คำถามว่า “ใครคือเพื่อนบ้าน
ของข้าพเจ้า” นั้นถูกถกเถียงกันในหมู่นักการศาสนามาเป็นเวลานาน เรื่องนี้สอนให้เราถึงทำที่ที่
ถูกต้องต่อคนต่างชาติต่างประเพณี

บุตรน้อยหลงหาย : (ลูกา 15)

ท่าทีของพี่ชายในเรื่องนี้เหมือนกับพวกผู้นำศาสนาของอิสราเอลในสมัยของพระเยซู เขา
ไม่ต้องการให้ความรักของพระเจ้าแพร่ขยายออกไปสู่ชนชาติอื่นๆ เขาไม่พอใจในความจริงที่ว่าชน
ชาติอื่นๆ จะได้รับรู้จักความรอดของพระเจ้า

ถ้าเราวิพากษ์วิจารณ์อิสราเอล เราต้องอย่าลืมว่าคริสตจักรสมัยใหม่ก็มีทัศนะคติและทำที่อย่างเดียวกัน เราพักผ่อนอย่างปลอดภัยในพระพรแห่งข่าวประเสริฐด้วยการเอาใจใส่เพียงเล็กน้อยต่อชาวต่างชาติที่ยังคงอยู่ในความมืดโดยปราศจากพระเยซู

งานเลี้ยงที่ยิ่งใหญ่ : (ลูกา 14:16-24)

เรื่องนี้เปิดเผยว่าอิสราเอลได้รับมอบโอกาสเป็นชาติแรกที่จะเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า แต่ปฏิเสธการเชื่อเชื่อนั้น บัดนี้การทรงเรียกจึงมีไปยังคนทุกคนที่อยู่ใน “ทางหลวงและตามชอกเล็กชอกน้อย” ของโลก

คนเข้าสวนองุ่น : (มัทธิว 21:34-44)

พระเยซูเปรียบเทียบอิสราเอลเป็นเหมือนคนเข้าสวนองุ่น แต่เขาไม่รับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

ข่าวสาธิตและข่าวละมาน : มัทธิว 13:36-43

ทุ่งนาในคำอุปมานี้หมายถึงโลก พระวจนะของพระเจ้าต้องถูกทำให้กระจัดกระจายไปทั่วทั้งพื้นพิภพจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก ในวาระสุดท้ายพระเจ้าจะทรงเกี่ยวพืชผลฝ่ายวิญญาณที่พระวจนะก่อให้เกิดขึ้น

ผู้หว่าน : มาระโก 4

เมล็ดซึ่งก็คือพระวจนะของพระเจ้าจะต้องถูกกระทำให้กระจัดกระจายไปทั่วทั้งแผ่นดินโลก และจะตกลงในดินฝ่ายวิญญาณหลายประเภท และจะเกิดผลต่างๆ กัน

การขยายอาณาจักร : (มัทธิว 13)

พระเยซูได้ใช้คำอุปมาหลายเรื่องเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นว่าพระกิตติคุณจะแพร่ขยายออกไปทั่วโลก จงอ่านเรื่องเมล็ดมัสตาร์ด (ผักกาด) เชื้อขนม ตะเกียง อวน ทรัพย์สมบัติที่ซ่อนไว้ ไข่มุกที่มีราคาแพง และคนต้นเรือน ในมัทธิว 13

การปฏิเสธพระเยซู

เพราะว่าอิสราเอลปฏิเสธข่าวสารที่พระเยซูทรงนำมา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ตัวอย่างมากมายเพื่อจะอธิบายถึงการปฏิเสธอย่างจริงจังของพวกเขา

คนโรคเรื้อนสิบคน : ลูกา 17:12-19

ในเหตุการณ์เช่นนี้มีแต่คนโรคเรื้อนชาวสะมาเรียเพียงคนเดียวเท่านั้นที่เมื่อหายโรคแล้วก็ได้กลับมาขอบคุณพระองค์ ขณะที่คนโรคเรื้อนชาวอิสราเอลที่หายโรคแล้วมิได้ทำเช่นนั้น

พระเยซูตั้งความสนใจให้มาสู่ความจริงที่ว่าชาวสะมาเรียคนนั้นเขายังรู้จักขอบคุณพระเจ้า ในขณะที่ชาวอิสราเอลที่กักเอาความโปรดปรานของพระเจ้าที่มีต่อเขา (โดยไม่เห็นว่าเป็นพระคุณ) การเปรียบเทียบที่เห็นได้ชัดนี้หมายถึง การตอบสนองต่อข่าวประเสริฐของอิสราเอลและชนต่างชาติ

หญิงไซโรฟีเนียเซียน : มัทธิว 15:21-28

คำตอบครั้งแรกของพระเยซูเหมือนว่าไม่สุภาพ แต่พระองค์ทรงมีเป้าหมายพิเศษ พระเยซูจงใจให้ความเชื่ออันยิ่งใหญ่ของ祂เป็นที่เปิดเผย และใช้เป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่งดำเนินอิสราเอล การอนุญาตให้ตามคำขอร้องของหล่อนแสดงถึงพระกรุณาของพระเจ้าที่ได้จำกัดอยู่ที่เขตแดนแห่งชนชาติ

ข่าวของนายร้อย : มัทธิว 8:5-12

ชายผู้นี้เป็นนายทหารชาวโรมัน แม้กระนั้นพระกรุณาของพระเจ้าได้แผ่ขยายไปยังเขา โดยการหายโรคของคนไข้ของเขา

พระเยซูตรัสถึงเขาว่า

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่เคยพบศรัทธาที่ไหน มากเท่านี้ แม้ในอิสราเอล” มัทธิว 8:10

ข้อความที่พระเยซูกล่าวไว้ในข้อ 11 เปิดเผยว่าข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้ามามีไว้สำหรับประชาชนทุกคน

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนเป็นอันมากจะมาจากทิศตะวันออก และทิศตะวันตก จะมาร่วมสำรับกับอับราฮัมและอิสอัค และยาโคบในแผ่นดินสวรรค์”

กางเขนและโลก

ความตายของพระเยซูบนไม้กางเขนเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าสำหรับโลก การตายของพระองค์คือรากฐานแห่งความรอดสำหรับโลก นั่นคือข่าวสารที่เป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์ทั้งหมด

บ่อยครั้งที่เดียวที่พระเยซูตั้งความสนใจเรื่องไม้กางเขนมาสู่โลกอย่างหนักแน่น

มัทธิว 20:28: พระองค์เสด็จมา “เพื่อประทานชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่แก่คนเป็นอันมาก” “คนเป็นอันมาก” หมายถึงประชาชนมากมายทั่วทั้งพิภพ

มัทธิว 26:28: พระเยซูตรัสว่า พระโลหิตของพระองค์ต้อง “หลั่งออกเพื่อยกบาปโทษแก่คนเป็นอันมาก”

ยอห์น 3:14-17: พระเยซูอธิบายถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อโลกนี้ว่า เป็นเพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อใครก็ตามที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ “ใครก็ตาม” หมายถึง คนทั้งหลายทุกชาติ

ยอห์น 6:51: พระองค์บ่งชี้ว่าพระองค์จะประทานชีวิตของพระองค์เองเพื่อชีวิตของโลก

ยอห์น 12:32: พระเยซูตรัสว่า พระองค์จะนำ “คนทั้งหลาย” มาหาพระองค์เพื่อรับความรอดการ
 เชนคือ หัวข้อซึ่งเป็นศูนย์กลางของการเขียนจดหมายของเปาโลซึ่งเปิดเผยมากขึ้นถึงเป้าหมายของกางเขนสำหรับโลกนี้

โรม 5:12-21: โดยทางความบาปของอาดัม การพิพากษาก็แผ่ไปถึงมวลมนุษยย์ทุกคน แต่โดยทาง
 ความตายของพระเยซูที่กางเขน ความชอบธรรมก็สามารถแผ่ไปถึงมวลมนุษยย์ได้เช่นเดียวกัน

2 โครินธ์ 5:14-19: พระเยซูได้ตายแล้ว “เพื่อคนทั้งปวง” และโดยทางพระเยซูคริสต์ พระเจ้าก็ได้ทำให้โลกนี้กลับคืนดีกับพระองค์

กาลาเทีย 1:4: พระเยซูทรงประทานพระองค์เองเพื่อบาปของเราทั้งหลายซึ่งเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า

เอเฟซัส 3:6-11: คนต่างชาติได้เป็นผู้รับมรดกโดยการมีส่วนร่วมได้รับประโยชน์ของการไถ่บาปของพระเยซูคริสต์

โคโลสี 1:20: สันติภาพและการคืนดีกันกับพระเจ้าเกิดขึ้นได้โดยทางความตายของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน

1 ทิโมธี 1:15: พระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาในโลกเพื่อจะได้ช่วยคนบาปให้รอด

1 ทิโมธี 2:5-6: มีคนกลางเพียงคนเดียวคือพระเยซูคริสต์ ซึ่งคนทุกชาติทุกเผ่าภาษาสามารถเข้าเฝ้าพระเจ้าผู้เที่ยงแท้องค์เดียวได้

ฮีบรู 9:11-12: พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์ทรมานเพียงครั้งเดียวเพื่อไถ่บาปแก่คนทั้งปวง

ยอห์นก็ดึงความสนใจของชาวโลกให้มาสู่ไม้กางเขน

1 ยอห์น 4:9,14: พระเยซูถูกส่งเข้ามาในโลกเพื่อเป็นองค์พระผู้ไถ่ของโลก

งานที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว

เมื่อพระเยซูทรงผจญความตายที่กางเขน พระองค์ตรัสว่า

**“เพราะเหตุนี้ เราจึงเกิดมาและเข้ามาในโลก เพื่อเป็นพยานให้แก่
สัจจะ คนทั้งปวงซึ่งอยู่ฝ่ายสัจจะจะฟังเสียงเรา” ยอห์น 18:37**

โดยทางความตายบนไม้กางเขน พระเยซูได้แบกรับความผิดบาปของเราตามแผนการ
ของพระเจ้า ในการทำให้โลกนี้กลับคืนดีกับพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ พระเยซูตรัสว่า

**“ข้าพระองค์ได้ถวายเกียรติแด่พระองค์ในโลก เพราะข้าพระองค์
ได้กระทำการที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์กระทำนั้นสำเร็จแล้ว” ยอห์น
17:4**

การมอบหมายพันธกิจของพระเยซู

สามวันหลังจากการตายของพระเยซู พระองค์ได้ทรงฟื้นคืนสู่ชีวิต (มัทธิว 28)

พระเยซูปรากฏพระกายหลายครั้งแก่บรรดาสาวกของพระองค์ หลังการฟื้นคืนจากความ
ตาย และก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับสวรรค์ ทุกครั้งที่พระองค์พบปะกับสาวก พระองค์ตรัสแก่พวก
เขาให้พากันออกไปในโลกพร้อมด้วยข่าวประเสริฐ พระองค์ให้งานที่ทำทนายแก่เขาซึ่งเป็นที่รู้จักกัน
ว่าเป็น “พระมหากษัตริย์”

ในบทต่อไปคุณจะได้เรียนรู้ถึงวิธีที่สาวกได้ปฏิบัติงานที่ทำทนายจนประสบความสำเร็จในขณะที่
ที่คริสตจักรแรกได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าสำหรับโลก

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 5

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. อธิบายถึงวิธีที่แผนการของโลกถูกเปิดเผยในคำประกาศเรื่องกำเนิดของพระเยซู

3. จงสรุปทัศนคติที่พระเยซูทรงมีต่อโลกตามที่แสดงไว้โดยการประพุดติและปฏิบัติภารกิจของพระองค์

4. สรุปสิ่งที่พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับโลกและการเสด็จมาของพระองค์

5. จงอธิบายถึงความสำคัญของไม้กางเขนในแผนการของพระเจ้าสำหรับโลก

6. พระเยซูทรงหมายถึงอะไร? เมื่อพระองค์ตรัสว่าพระองค์ได้ปฏิบัติภารกิจของพระเจ้าเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว

คำตอบบททดสอบ บทที่ 5

1. “ข้าพระองค์ได้ถวายเกียรติแด่พระองค์ในโลก เพราะข้าพระองค์ได้กระทำกิจที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์กระทำนั้นสำเร็จแล้ว” ยอห์น 17:4
2. แผนการของพระเจ้าเรื่องความรอดสำหรับโลกถูกเปิดเผยโดยข้อความของทูตสวรรค์ มารีย์ สิเมโอนและคนอื่นๆ ในคำประกาศแต่ละครั้งเป็นการอ้างถึงพระประสงค์ของพระเจ้าในการทำให้มนุษย์ทั้งหลายกลับคืนดีกันกับพระเจ้า
3. จงเปรียบเทียบการสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า 45

4. จงเปรียบเทียบการสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า 46-47
5. โดยการตายของพระเยซูบนไม้กางเขน ซึ่งทำให้คนบาปได้รับการคืนดีกับพระเจ้าผู้ทรงชอบธรรม จงทบทวนข้อพระคัมภีร์ที่หน้าซึ่งสะท้อนความจริงในเรื่องนี้ หน้า 49-50
6. พระองค์ได้ทำให้เป้าหมายนั้นสำเร็จ เพราะว่าพระองค์ถูกส่งเข้ามายังโลกก็เพื่อการให้คนบาปกลับคืนดีกับพระเจ้าผู้ชอบธรรม แผนการของพระเจ้าสำหรับความรอดได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ลงแล้ว

เพื่อศึกษาต่อไป

จงศึกษาต่อเกี่ยวกับโลกโดยการศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้เป็นข้ออ้างอิงถึง “โลก” และถ้อยคำซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องของชาวประเสริฐ

มัทธิว: 5:5,13,14; 6:19; 9:6; 10:34; 13:35,38-40,49; 16:19,26; 18:18,19; 21:43;
24:3,7,9,14,30,35; 25:32,34; 28:18-20

มาระโก: 2:10; 4:5,19; 8:36; 10:30; 11:17; 13:8,10,27,31; 14:9; 16:15

ลูกา: 1:70; 5:24; 11:50; 12:30,49,51; 18:30; 21:10,25,26,33,35; 24:47

ยอห์น: 1:9,10,29; 3:16,17,19,31; 4:42; 6:33,51; 7:7; 8:12,23,26; 9:5,39; 11:51,52;
12:19,25,31,32,46,47; 14:17,19,31; 15:18,19; 16:11,21, 28,33; 17:4,6,11,14-
16,18,21,23; 18:20,36,37; 21:25